

اثر تدریس ملموس

آموزگاری که بارنگ و نقاشی یاد می‌دهد

مریم حاجی‌محمدی

معاون آموزشی آموزشگاه شهدای ۱۵ خرداد، خمین

آبرنگ توسط خودبچه‌هارنگ‌آمیزی می‌کردم (البته بارنگ‌های شاد و پرنگ) و سپس به دانش‌آموزان می‌دادم تا خوب آن‌ها را لمس کنند. زیرورو کنند و تا مدتی که لازم بود مثلاً دویا سه هفته نزدشان بمانند. پس از مدتی اثر این روش را بدون خستگی و دل‌زدگی در بچه‌ها به خوبی مشاهده کردم و به جرئت می‌گویم بعد از یک‌ماه این بچه‌ها هم‌ردیف دانش‌آموزان عادی قرار می‌گرفتند و با وضعیت خوب و رضایت‌بخشی قبول می‌شدند.

۲. برای تنوع و ایجاد علاقه در بچه‌ها با کامپیوتر و با استفاده از برنامه‌ی نقاشی (paint) عدد، کلمه یا حروف مورد نظر را می‌نوشتم و می‌خواستم که مشابه آن را با قلم خودشان بنویسند و با قلم‌های رنگ‌ها آن قدر تمرین می‌کردد که بعد از چند هفته خودشان با حروف کلمه و جمله می‌ساختند که البته از این روش بیشتر خوششان می‌آمد.

تقریباً هر سال در پایه‌ی اول یک تاسه دانش‌آموز بانیازهای ویژه داشتم که بایستی جدای از دیگر دانش‌آموزان و با حوصله و وقت بیشتر به آموزش آنان می‌پرداختم.

بعد از چند سال متوجه شدم که با روش واحدی که با بقیه‌ی دانش‌آموزان کار می‌کردم، با این بچه‌ها نیز کار کرده‌ام که علاوه بر خستگی باعث دلزدگی از درس و عدم یادگیری آنان می‌شد. بنابراین، به این فکر افتادم که با روشی خوب و جدای از روش‌های مذکور که مناسب حال این دانش‌آموزان باشد، به تدریس آنان پردازم. بنابراین، دوروش به ترتیب زیر اجرا کردم.

۱. بعد از مدتی فهمیدم که این دانش‌آموزان تدریسی که ملموس‌ترو عینی تر باشد را بهتر یاد می‌گیرند. بنابراین، بعضی از حروف و اعدادی را که این دانش‌آموزان در یادگیری آن‌ها مشکل داشتند با فوم‌های رنگی و یا یونولیت در می‌آوردم و با گواش یا